

[Baunsgaard.]

være omtrent den samme indtægt og dermed også det samme grundlag for staten som i indeværende finansår. Det er, så vidt jeg kan bedømme det, ikke holdbart for en nærmere vurdering. Jeg har forstået, at de konservative afviser alle de lovforslag, den højtærede finansminister fremsatte i går, og det må forstås sådan, at man også afviser aktieselskabsskatten, og gør man det, mister staten i hvert fald her en 140-150 mill. kr. i indtægt. Dernæst går jeg ud fra, at det konservative folkeparti vil fastholde, at grænsen for formuebeskatningens indtræden skal forhøjes mere end til de 150.000 kr., regeringen har foreslået. Det mener vi i det radikale venstre også den skal, og det vil sige, at der også bliver et indtægts- tab for staten på dette punkt. Alt i alt vil det sige, at fulgte vi den anvisning, som det ærede medlem hr. Poul Møller gav i formiddags, ville der tilsammen blive tale om i hvert fald en mindreindtægt på et par hundrede millioner kroner, altså en faktisk lempelse i den økonomiske begrænsnings- politik på et par hundrede millioner kroner.

Den højtærede finansminister gav udtryk for en lille smule tvivl om, hvordan han skulle opfatte min sidste udtalelse om, at man ikke skulle forvente det radikale venstres tilslutning til, at disse afgifter kunne træde i kraft i indeværende år. Jeg vil gerne sige til den højtærede finansminister, at han ved siden af den rent faktiske oplysning også skal lægge det i det, som jeg synes, jeg gav ganske klart udtryk for, at jeg ønsker, at vi i det kommende udvalgs drøftelser tager os den tid, der muliggør en virkelig saglig bedømmelse af de andre tanker, der er fremført under denne debat.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Det er jo ikke rigtigt, som det ærede medlem hr. Henry Christensen sagde, at jeg var helt afvisende. Jeg forstår ikke rigtig den bemærkning, og jeg tror ikke, det ærede medlem har hørt rigtig efter, da jeg udtalte mig om spørgsmålet bunden opsparring. Jeg sagde, at det var meget vanskeligt at gennemføre en sådan, og at jeg var meget kritisk over for tanken; og det er jeg. Jeg tror, det ville give både megen administration og dårligere administration, og at det i det hele taget ville være en ringere ordning,

end man ellers kunne få. Jeg sagde dog, at også denne tanke naturligvis bør drøftes igennem, for at man kan se, hvad der ligger i den. Jeg kunne godt her gennemgå en hel række problemer vedrørende en sådan obligatorisk opsparingsordning, hvorefter pengene skulle indsættes i private pengeinstitutter, men jeg synes ikke stedet er til det; det kan man jo gøre i udvalget. Jeg har altså ikke afvist en drøftelse af tanken, men jeg tror ikke rigtigt på den.

Dernæst var jeg meget forbavset over den udtalelse, det ærede medlem kom med vedrørende detailomsen. Det kan jo ikke være rimeligt, at man gang på gang kommer og vil have udarbejdet redegørelser og lavet beregninger, som normalt ville kræve et kommissionsarbejde. Det er ikke for meget sagt, at man gør det, og det gælder også det konservative folkeparti med hensyn til den skitse, der er fremlagt i merværdiudvalget. Vi har i finansministeriet været villige til — det tror jeg heller ikke det ærede medlem vil benægte — at gøre, hvad vi kan, og jeg har ikke personligt bebrejdet det ærede medlem, at der ikke fra det ærede medlems parti var fremlagt konkrete ting i den retning, og det vil jeg heller ikke gøre. Men jeg vil gerne sige både til det ærede medlem hr. Henry Christensen og til det ærede medlem hr. Poul Møller: det er en meget, meget stor arbejdsbyrde, der ligger på nogle ganske få embedsmænd. Jeg har sagt det før, og det kan ikke være rimeligt. Jeg vil gerne sige i al almindelighed, for så vidt angår hele skatteløvgivningen, at det er mit indtryk, at en stor del af det politiske arbejde nu foregår på den måde, at man holder møder i udvalgene og så udarbejder man spørgsmål, som så en 3-4 embedsmænd skal svare på, og mange af disse spørgsmål er så vanskelige, at de giver et kolossalt arbejde. Der er altså et uhyre pres på den lille gruppe embedsmænd, som skal lave dette arbejde, og derfor var jeg særlig ked af det, det ærede medlem hr. Henry Christensen sagde om, at oplysninger om en detailoms havde han efterlyst så og så mange gange, og der var ikke gjort noget o. s. v. Jeg har jo sagt til det ærede medlem, at arbejdet var sat i gang, og mere kan man vel ikke gøre. Jeg tror, at alle, der kender embedsmændene såvel i told- departementet som i skattedepartementet,